

Nr 139.

L a g

om ändring i 1, 2 och 9 kap. vattenlagen;

given Stockholms slott den 20 april 1945.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 1 kap. 14 § vattenlagen den 28 juni 1918 (nr 523) skall jämte rubrik erhålla nedan angiven lydelse, att nuvarande 14 § i nämnda kap. skall med bibehållen rubrik betecknas 15 § ävensom att 2 kap. 16 och 19 §§ samt 9 kap. 13, 20, 34 och 48 §§ samma lag² skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

1 KAP.

Om skyldighet att låta strömfäll tagas i anspråk av annan.

14 §.

Finnes från allmän synpunkt för planmässigt utnyttjande av tillgänglig vattenkraft erforderligt, att visst strömfäll tillgodogöres, och kan det ej antagas, att den, som råder över vattenkraften i fallet, själv kommer att utan avsevärt dröjsmål utnyttja det på ändamålsenligt sätt, äger Konungen på ansökan förordna, att, om hinder enligt 2 kap. eljest ej möter, fallet må mot ersättning, som i 9 kap. skils, i stället tillgodogöras av kronan, kommun eller annan, som är beredd att utan uppskov bebygga fallet; dock må ej på grund av vad nu sagts rätt att tillgodogöra vattenkraft, som tillkommer kronan, utan riksdagens medgivande upplåtas åt annan. Vid meddelande av förordnande äger Konungen föreskriva de villkor med avseende å strömfällets utnyttjande, som från allmän synpunkt finnas erforderliga.

Då Konungens förordnande enligt första stycket blivit sökt, skall tillfälle lämnas envar, som har del i strömfallet, att avgiva yttrande i anledning av ansökningen inom ett år från det denna jämte erforderlig utredning i ärendet delgivits honom. Om synnerliga skäl därtill äro, må Konungen bestämma kortare tid, dock minst tre månader. Delgivning skall genom sökandens förgång verkställas på sätt om stämning är stadgat, dock att, om ej utan avsevärd omgång kan utrönas, vilka som hava del i fallet, delgivning må ske genom kungörelse i allmänna tidningarna och tidning inom orten. Äro vid ansökningen fogade ritningar eller andra handlingar av vidlyftig beskaffenhet, äger Konungen förordna, att de må undantagas från delgivning.

Meddelas förordnande enligt första stycket, skall vattendomstolen genast underrättas.

Rätt att på grund av förordnande enligt första stycket taga strömfäll i anspråk må ej från innehavaren övergå på annan, utan att Konungen medgiver

¹ Riksdagens skrivelse 1945: 129.

² Nuvarande lydelse av 1 kap. 14 § se 1939: 146 och av 9 kap. 48 § se 1926: 194.

det. Har ej den, som innehar sådan rätt, inom ett år från det Konungens ordnande meddelades hos vattendomstolen sökt medgivande enligt 2 kap. strömfallets bebyggande, eller lämnas ej sådant medgivande, vare förord det ej längre gällande; och må nytt förordnande med avseende å fallet ej u synnerliga skäl meddelas inom tio år därefter. Samma lag vare, om i penningar bestämd ersättning för vattenkraften ej guldits inom tre månader från det ersättningen blivit fastställd genom utslag, som vunnit laga kraft, såvida icke fallet enligt medgivande av ersättningstagaren tagits i besittning utan att ersättningen guldits, eller om fallet ej bebygges inom tid, som vattendomstolen bestämmer.

2 KAP.

16 §.

Där utmål — — — oundgängligen tarvas.

Tages strömfall i anspråk jämlikt 1 kap. 14 §, må utmål, som i första stycket sägs, lösas, om så erfordras.

19 §.

Den, som — — — ändringen bestämmes.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning, där strömfall tages i anspråk jämlikt 1 kap. 14 §.

9 KAP.

13 §.

Där någon — — — av kraft.

Tages strömfall i anspråk jämlikt 1 kap. 14 §, skall ock under villkor, som i första stycket sägs, ersättning utgå medelst kraftöverföring, i den mån fastighet, till vilken vattenkraften hört, kan anses hava behov av kraft. Samma lag vare, om vattenkraften varit avsedd för viss anläggning eller ort, till vilken ersättningstagaren är berättigad att överföra kraftbelopp, som tillerkännes honom, och den anläggning eller ort kan anses hava behov av kraften.

Kraft, som lämnas i ersättning efter vad i första och andra styckena sägs skall, med det undantag allenast, vartill stadgandet i 33 § sista stycket föranleder, tillhandahållas från den för vattenkraftens utnyttjande avsedda anläggning.

20 §.

Är fråga — — — sistnämnda kostnad.

Där fråga — — — är berättigad.

Vad ovan i denna § sägs gälle i tillämpliga delar, första stycket beträffan ersättning för vattenkraft, som tages i anspråk jämlikt 1 kap. 14 §, och såv första som andra stycket beträffande ersättning för vattenkraft på grund a stadgandet i 2 kap. 23 §.

34 §.

Avstås på grund av stadgandena i 1 kap. 14 § eller 2 kap. 5, 6 eller 7 § tillgodogjord vattenkraft, vare ersättningsgivaren pliktig att till säkerhet för den kostnad och skada, som må tillskyndas ersättningstagaren därigenom, att kraftanläggningen och anordningarna för kraftöverföringen till äventyrs icke varda inom föreskriven tid fullbordade, hos Konungens befallningshavande ställa pant eller borgen till det belopp, som för varje fall i laga ordning bestämts.

Avser kraftöverföringen — — — nu sagts.

Ersättning i penningar skall beräknas till fulla värdet och hälften därutöver, då fråga är om ersättning för:

5. intrång, som avses i 2 kap. 16 § första stycket, så ock intrång genom ledning för elektrisk kraftöverföring;

6. besittningsrätt för — — — sådana byggnader.

Om undantag — — — i 50 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1945.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 20 april 1945.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

THORWALD BERGQUIST.

Nr 140.

L a g

angående utsträckt tillämpning av lagen den 15 december 1939 (nr 856) om utbetalande av krigsrisk ersättning till sjömän;

given Stockholms slott den 20 april 1945.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att lagen den 15 december 1939 om utbetalande av krigsrisk ersättning till sjömän² skall gälla krigsrisk ersättning som belöper å tiden till och med den 30 juni 1946.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 20 april 1945.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

THORWALD BERGQUIST

¹ Riksdagens skrivelse 1945: 130.

² Jfr 1944: 113.

